

[Ministeren for handel, industri og søfart.]
det vil være ønskeligt at imødekomme. Ved lovforslaget foreslås der derfor stillet et yderligere beløb af 5 mill. kr. til rådighed for dette formål. For disse låns vedkommende foreslås renten ligeledes fastsat til 5 pct.

Også dette forslag tillader jeg mig at anbefale til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til sømandslov.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3613; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1935).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den anden på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i søloven.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3657; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1935).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Qvist Hansen: De to lovforslag, der nu foreligger til behandling, er resultatet af arbejdet i den kommission, der blev nedsat den 31. marts 1949. Det, man ved disse to lovforslag har tilstræbt, er at samarbejde vore sømandslove på en sådan måde, at de omtrent kommer til at stå i overensstemmelse med de internationale sømandslove i almindelighed og med de nordiske sømandslove i særdeleshed.

Der er dog adskillige ting i forslaget til sømandslov, som vi indenfor mit parti godt kunne tænke os at få underkastet en nærmere undersøgelse og drøftelse. Jeg vil til eksempel nævne § 28, der vedrører søfolks sygdom og pleje og rederens, statens og sygekassernes pligter overfor søfolk i tilfælde af sygdom. Det forekommer mig lidt mærkeligt, at man i dette lovforslag lægger en hel del af de byrder, som før påhvilede rederne, over på sygekasserne. Jeg kan nævne, hvorledes man tidligere har klaret

disse ting, og jeg beder om formandens tilladelse til at citere et afsnit af det cirkulære, som direktoratet for statens sygekassevæsen har udsendt til sygekasserne angående disse tilfælde. Det hedder heri:

„I overensstemmelse med disse udtalelser er det nu direktoratets praksis, at en sømand, der har nyderet i sin sygekasse — i de tilfælde, hvor han efter sømandslovens §§ 27 og 28 er berettiget til behandling for rederiets regning, og hvor betingelserne for hjælp fra sygekasse samtidig er tilstede —, har ret til at vælge, om han ønsker at behandles for rederiets eller for sygekassens regning. Det er en selvfølge, at der ikke fra rederens eller dennes repræsentanters side må udøves nogen påvirkning på sømanden for at få ham til at vælge behandling for kassens regning.“

Det vil altså sige, at det hidtil har været sådan, at en sømand, der gik i land på grund af sygdom, selv har kunnet vælge, om han ville behandles på sygekassens regning eller på rederiets regning. I det nu foreliggende lovforslag vælter man ensidigt disse byrder over på sygekasserne og gør det på en sådan måde, at det kan se ud som en præmiering af den sømand, der ikke er medlem af en sygekasse; man siger nemlig, at når sømanden er medlem af en statsanerkendt sygekasse eller en statskontrolleret sygeforening, påhviler udgifterne denne. Denne § 28 vil vi gerne have lov til at se lidt nærmere på i det udvalg, som jeg regner med bliver nedsat.

Det forekommer mig endvidere meget mærkeligt, hvad man har foreslået med hensyn til udbetaling af hyre under sygdom. Det er blevet mig fortalt, at man i den norske og svenske rigsdag har liggende kommissionsbetænkninger og lovforslag, hvori det foreslås, at der udbetales sømanden to måneders hyre under sygdom. Når man nu vil samarbejde både de nordiske sømandslove og de internationale sømandslove, forekommer det mig som sagt mærkeligt, at Danmark, som ellers gerne vil være foregangsland i social henseende, byder betydeligt mindre end disse to lovforslag.

Endvidere vil jeg gerne have lov til at nævne lovforslagets § 54, hvori der står, at en sømand kan medtage ting til personligt brug, forsåvidt det ikke kan medføre gene